ಈಮಾನ್

(ಖುತ್‌ಬಾತ್ ಭಾಗ – 1)

ಸಯ್ಯದ್ ಅಬುಲ್ ಆಲಾ ಮೌದೂದಿ

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾಳುವೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

"ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮೌ| ಸಯ್ಯಿದ್ ಅಬುಲ್ ಆಲಾ ಮೌದೂದಿಯವರ 'ಖುತ್‌ಬಾತ್' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲ ಭಾಗವಾದ 'ಈಮಾನ್'ನ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಅದರ ಹತ್ತನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ. ಇದು ಲೇಖಕರು 1938ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಅವಿಭಜಿತ ಪಂಜಾಬಿನ ಪಠಾಣ್‌ಕೋಟ್‌ನ ಸಮೀಪದ ಗ್ರಾಮದ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ 'ಶುಕ್ರವಾರ ಪ್ರವಚನ'ಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಧಾರ ಸ್ಥಂಭವಾದ 'ಈಮಾನ್'ನ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸುವ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶುಕ್ರವಾರ ಪ್ರವಚನದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಾದ ಇಸ್ಲಾಮ್, ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ ವ್ರತ, ಝಕಾತ್, ಹಜ್ಜ್ ಮತ್ತು ಜಿಹಾದ್‌ಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅವರು ಇದೇ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ನವೋತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅವರ ಬರಹದ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣತೆ ಈ ಸರಳ ಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ವಾಚಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇರಲಾರದು. ಖುತ್‌ಬಾತ್ ಕೃತಿಯ ಮೊದಲ ಭಾಗವಾದ 'ಈಮಾನ್'ನ ಅಧ್ಯಯನ ಅದರ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೂ ಪ್ರೇರಕವಾದೀತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೂಲಭೂತ ವಿಶ್ವಾಸ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಅದು ಬೆಳೆಸೀತು.

ಈ ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಇತರ ಭಾಗಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಾಚನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಮಸೀದಿ, ಮದ್ರಸಾ ಮತ್ತು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಪಠಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದೀತು. ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಇತರ ಅನುವಾದಿತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ಕನ್ನಡಿಗ 'ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ'ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಲೆಂದು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಆಗು ಮಾಡಿದ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ತುತಿ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾವು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

- **ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ 05**
  - ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ 06
  - ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದರೆ ಕುಲನಾಮವೇ? 06
  - ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ 09
- **ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ನಡುವಿನ ನೈಜ ಅಂತರ 11**
  - ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇಕೆ? 11
  - ಇಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರೇಕೆ ಹೀನಾಯರಾಗಿರುವರು 14
  - ಜ್ಞಾನಗಳಿಕೆಯ ಚಿಂತೆ 17
- **ಯೋಚಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು 19**
  - ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ 19
  - ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ ಕಡ್ಡಾಯ 21
  - 'ಇಸ್ಲಾಮ್' ಎಂದರೇನು? 23
  - ಮುಸ್ಲಿಮನ ಕರ್ತವ್ಯ 24
- **ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ 26**
  - ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಅರ್ಥವೇನು? 28
  - ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ 29
  - ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರವಲ್ಲ 32
- **ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ 34**
  - ಪವಿತ್ರ ವಚನವೆಂದರೇನು? 36
  - ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವೆಂದರೇನು? 37
  - ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ ಪಠಿಸುವವರು ಪುರೋಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? 40
- **ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶ 42**
  - ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶ 43
  - ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂತರವೇಕೆ? 44
  - ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಏನನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ? 46

ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರೇ!

'ಇಸ್ಲಾಮ್' ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ವತಃ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಸಾರಿದ್ದಾನೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಹೀಗೆನ್ನಲಾಗಿದೆ-

اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ

الْاِسْلَامَ دِيْنًا

"ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ." **(5:3)**

ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಹೇಗೆ?

ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಕೃತಘ್ನತೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ದೇವನ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ನೀವು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ದೇವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದೇ ನೀವು

ಮಾಡಬಹುದಾದ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಾನು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರ. ದೇವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅಕ್ಷರಶಃ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದೇ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಆ ಮಹದುಪಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನೀವು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾರಿರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ನೀವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಉಪಕಾರ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ತರವಾಗಿದೆಯೋ ನಿಮ್ಮ ಕೃತಘ್ನತೆಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಮಹಾ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನೀವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ದೇವನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಂತಹ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿ- ಆಮೀನ್.

ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ

ಅನಂತರ ಅಕ್ಷರಶಃ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ನೀವು ಕೇಳುವ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಂದೊಂದೇ ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಸವಿವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ನಾನು, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದರೆ ಕುಲನಾಮವೇ?

ಮೆದುಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ನೀವು ಹೇಳುವ 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಪದದ ಅರ್ಥವೇನು? ಮನುಷ್ಯ ತಾಯಿಯ ಉದರದಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಮುಸ್ಲಿಮನೊಬ್ಬನ ಮಗ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನು ಮುಸ್ಲಿಮನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನ ಮಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ರಜಪೂತನ ಮಗ ರಜಪೂತನಾಗುವಂತೆ, ಶೂದ್ರನ ಮಗ ಶೂದ್ರನಾಗುವಂತೆ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕುಲ ಅಥವಾ ವಂಶದ ಹೆಸರೇ? ಬ್ರಿಟಿಷನೊಬ್ಬ, ಬ್ರಿಟಿಷನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷನಾಗುವಂತೆ, ಜಾಟ್‌ನೊಬ್ಬ ಜಾಟ್ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಟನಾಗುವಂತೆ, ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂಬ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ? ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಿರಿ? "ಇಲ್ಲ ಮಹಾಶಯರೇ! ಅಂತಹವರನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಕುಲದಿಂದಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ರಜಪೂತನಾದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷನಾದರೂ ಜಾಟ್ ಆದರೂ ಪಂಜಾಬಿಯಾದರೂ ಅಥವಾ ನೀಗ್ರೋವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ

ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸಯ್ಯದ್‌ನ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೂ ಪಠಾನನ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ" ಎಂದು ನೀವು ಉತ್ತರಿಸುವಿರಿ ತಾನೇ.

ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರದಿಂದಲೇ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹ ಒಂದು ಅನುವಂಶೀಯ ಸೊತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಂದೆ-ತಾಯಂದಿರ ಮೂಲಕ ವಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತು ಅದು ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಿಮಗದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾದರೆ ನೀವದರಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀರಿ. (ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ)

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಅರ್ಥ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ "ನಾನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಅಥವಾ "ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕೇ? ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅರ್ಚಕನೊಬ್ಬ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಮಾಡದೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಅರ್ಥವರಿಯದೆ ಅರಬಿಯ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಓರ್ವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಏನಾಗಿರ ಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ. "ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬೋಧನೆ ಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವನೇ ಮುಸ್ಲಿಮ್. ಹಾಗೆ ಮಾಡದವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಲ್ಲ" ಎಂದೇ ನೀವು ಉತ್ತರಿಸುವಿರಿ ತಾನೆ?

ಜ್ಞಾನ-ಮೊದಲ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜ್ಞಾನ, ಅನಂತರ ಅನುಸರಣೆ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಗಬಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಾಟನಾಗಲೂಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಜಾಟರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದನು ಮತ್ತು ಜಾಟನಾಗಿಯೇ ಇರುವನು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರ(ಸ) ಬೋಧನೆ

ಗಳೇನು ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಅದರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ತಿಳಿದು ಮನವರಿಕೆಯಾದ ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಡದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಅಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮುಸ್ಲಿಮನಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಕಾಫಿರನ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನ ಅಂತರವಲ್ಲ. ಅವನು 'ರಾಮ್ ಪ್ರಸಾದ್' ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಫಿರ(ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ)ನೂ, ಇವನು 'ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ' ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಕಾಫಿರ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ವೇಷ ಭೂಷಣಾದಿಗಳ ಅಂತರವೂ ಅಲ್ಲ. ಧೋತಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕಾಫಿರನೂ, ಇಜಾರು ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನು ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ನೈಜ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಕಾಫಿರನಾಗಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಜಗದೊಡೆಯನಿಗೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೂ ತನಗೆ ಜಗದೊಡೆಯನೊಂದಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಭೂಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವೆ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನ ವೇನೆಂದೂ ಅವನು ಅರಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಕಾಫಿರನ ನಡುವೆ ನೀವು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಯಾವ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ. ಅವನು ಕಾಫಿರ್ ಮತ್ತು ಇವನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಯಾಕೆ?

ಬಂಧುಗಳೇ! ನನ್ನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ, ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ. ನೀವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಈ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳೆರಡೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರ ಬೇಕು. ಜ್ಞಾನದ ವಿನಾ ಈ ಅನುಗ್ರಹ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊರೆತರೂ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಅವನು ನಾನಿನ್ನೂ ಮುಸ್ಲಿಮ ನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವನು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಕುಫ್ರ್(ಸತ್ಯನಿಷೇಧ) ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್(ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ)ನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಅರಿಯದವನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕವಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನಂತಿದೆ. ನೇರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಬೇರೆ ದಾರಿಯೆಡೆಗೆ ತಿರುಗುವ ಮತ್ತು ತಾನು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವೂ ಅವನಿಗಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಥವಾ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ

ಸಿಗುವ ಧೂರ್ತನೊಬ್ಬ ಅವನೊಡನೆ, "ಮಿತ್ರ! ನೀನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿರುವೆ. ನನ್ನ ಜತೆ ನಡೆ. ನಾನು ಗುರಿ ತಲುಪಿಸುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಸ್ವತಃ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನೇರಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಆ ಬಡಪಾಯಿ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಆ ಧೂರ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅವನು ಆ ಯಾತ್ರಿಕನನ್ನು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೋ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವನು. ಅವನು ಈ ಅಪಾಯದ ಅಂಚಿಗೆ ಸಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಅವನ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಹಾದಿಯ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಾರ. ಅವನ ಬಳಿ ಬೆಳಕಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಸ್ವತಃ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವನನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಚಿಂತಿಸಿ ನೋಡಿ. ಸ್ವತಃ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು, ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಏನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಯಾವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮುಂದಿರುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಸ್ವತಃ ದಾರಿ ತಪ್ಪಬಹುದು ಅಥವಾ ಇತರ ಧೂರ್ತರು ಅವನನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಬಳಿ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಯೋತಿ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧ, ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ, ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ವಕ್ರದಾರಿಗಳನ್ನು ಅವನು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಗುರುತಿಸಿ ಅದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಬಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವವರ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಇವನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಇವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದೆಂದು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಬಂಧುಗಳೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಲು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಫಸಲಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಉದಾಸೀನತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾದರೆ ನೀವು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬ ಭಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಲು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರುತ್ತೀರಿ? ಆದ್ದರಿಂದ 'ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ'ದಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ನಿಧಿ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಭಯವಿಲ್ಲವೇ?

'ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ' ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀವೆಷ್ಟು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಹತ್ತರಲ್ಲೊಂದಂಶ ವನ್ನಾದರೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ವ್ಯಯಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇ?

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೌಲ್ವಿ(ಧರ್ಮವಿದ್ವಾಂಸ)ಯಾಗಬೇಕು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು, ತನ್ನ ಜೀವನದ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದಿನ-ರಾತ್ರಿಗಳ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಾಸನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕೆಂದಷ್ಟೇ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೋ ಅದರ ಸಾರ ತಿಳಿಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಯಾವುದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಯಾವುದರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಆಗತರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿರುವ ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ಇಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಬಾಲವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವಾಗಿದ್ದರೆ ದಿನದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡುವುದು ತ್ರಾಸದಾಯಕವೇನಲ್ಲ.

◆◆◆

ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ನಡುವಿನ ನೈಜ ಅಂತರ

ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇಕೆ?

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರೇ!

ಮುಸ್ಲಿಮರು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಿಗಿಂತ ಮೇಲು. ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ದೇವನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರನ್ನು ಅವನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮನು ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವನು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನು ನರಕ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವನು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವೂ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ನಡುವೆ ಇಷ್ಟು ಅಂತರವಾದರೂ ಯಾಕಿದೆ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವಿಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆದಿಪಿತ ಆದಮ್‌ರ(ಅ) ಸಂತತಿ, ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೂ ಕೈ-ಕಾಲು, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳಿವೆ. ಅವನೂ ನಾವು ಸೇವಿಸುವ ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನೇ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೇ ಅವನನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಕೀಳು ಮತ್ತು ನೀವು ಮೇಲು ಆಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಿಮಗೇಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನೇಕೆ ನರಕಾಗ್ನಿಗೆ ಬೀಳುವನು?

ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನ ಅಂತರವೇ?

ಇದು ಕಿಂಚಿತ್ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ವಿಷಯ. ನೀವು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ, ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಮತ್ತಿತರ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ದೀನ್‌ದಯಾಲ್, ಕರ್ತಾರ್‌ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್‌ನಂತಹ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ

ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಂತರ ತಲೆದೋರಲಾರದು ಅಥವಾ ನೀವು ಮುಂಜಿ(Circumcission) ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವರು ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತೀರಿ, ಅವರು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಲಾರದು. ಮಾನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನೆಂದೂ ಮಾಡಲಾರ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಭೇದ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತೋರ್ವನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೂ ಕಳುಹಿಸಲಾರ.

ನೈಜ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಯಾವುದು?

ಕಾರಣ ಇದಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ನಿಜವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಯಾವುದು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕಿರುವ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ನೈಜ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ದೇವಾನುಸರಣೆ; ಸತ್ಯನಿಷೇಧವೆಂದರೆ ದೇವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಿಬ್ಬರೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದೇವನ ದಾಸರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ದೇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಆಜ್ಞಾನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಬಗ್ಗೆ ದೇವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಿಗೆ ನರಕದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ: ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ

ಇದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಸಾಧನ ಕೇವಲ ಎರಡು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಜ್ಞಾನ, ಎರಡನೆಯದು ಕರ್ಮ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಭು ಯಾರು? ಅವನ ಆದೇಶಗಳೇನು? ಅವನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದು? ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಅವನು ಸಂತುಷ್ಟ ನಾಗುತ್ತಾನೆ? ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಅಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ? ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಮಾನವ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಭುವಿನ ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಭುವಿನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆ, ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ದೇಹೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ದೇವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಹಿತಕರವೆಂದು ಕಾಣುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಭು ಅದು ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು

ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ತಾನು ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಭು, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೆ ನಷ್ಟಕರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಭು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತಿನ ಎಷ್ಟು ಮಹಾ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸುವುದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೆ ಫಲಪ್ರದವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭು ಅದರಿಂದ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಸಂಪತ್ತು ದೊರೆಯುವುದಿದ್ದರೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದು.

ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಿಂದಾಗಿಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯ ದಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹ ವರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಘನತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನು ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಕರ್ಮವೂ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ದೇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸದ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವ ದಾಸನಾಗಿ ರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ. ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಂತೆಯೇ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನಂತೆಯೇ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ ಹೆಸರು, ಉಡುಪು ಮತ್ತು ತಿನ್ನುವ, ಕುಡಿಯುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಿಗಿಂತ ಉನ್ನತನಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ಕುಲಗೋತ್ರ ಅಥವಾ ಸಂತತಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಅದು ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗನಿಗೂ ಮಗನಿಂದ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೂ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ ಎಷ್ಟೇ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ಉನ್ನತನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಚಮ್ಮಾರನ ಮಗ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕೀಳಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಚಮ್ಮಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಧಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾನೆ,

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقٰكُمْ

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು." **(49:13)**

ಅರ್ಥಾತ್- ದೇವನನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅರಿಯುವವನು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಸರಿಸುವವನೇ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವವುಳ್ಳವನು. ಹ.ಇಬ್‌ರಾಹೀಮ್‌ರವರು(ಅ) ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕ ರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ದೇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನು ಅವರನ್ನು ಲೋಕನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಹ.ನೂಹ್‌ರ(ಅ) ಮಗ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ದೇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರವೆಸಗಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನು ಅವನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಅವನನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಪಾಠಪ್ರದ ವಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಅವನ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣವಿಶೇಷತೆಗಳಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ, ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದರೂ ದೀನ್‌ದಯಾಲ್, ಕರ್ತಾರ್ ಸಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರೇಕೆ ಹೀನಾಯರಾಗಿರುವರು?

ಬಂಧುಗಳೇ! ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೇಲೆ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಡಿ! ದೇವಾನುಗ್ರಹ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಪರಲೋಕದಲ್ಲೇನಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅನಂತರ ಕಾಣುವಿರಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ನೀವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದೊಂದೇ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಸೆದರೂ ಪರ್ವತವೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಇರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೊರಳು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇವೇತರರ ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಬಾಗದಿರುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಶಿರ ಈಗ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳು ಇಂದು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕುತ್ತಿವೆ. ಸದಾ ಮೇಲಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಈಗ ಕೆಳಗಾಗಿವೆ, ಅದು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಚಾಚಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅಜ್ಞಾನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಲ ದಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ನಿಂದ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ದೇವಾನುಗ್ರಹವೇ? ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ದೇವಕ್ರೋಧವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದೆಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ! ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುತ್ತಾ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೇವಕ್ರೋಧ ಎರಗುವುದು, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಅವನು

ನಿಂದ್ಯನಾಗಿರುವುದು, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಅವನು ದಾಸ್ಯದ ಶೃಂಖಲೆಯಲ್ಲಿರುವುದು! ಒಂದು ವಸ್ತು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಬಿಳಿಯಾಗಿಯೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಮುಸ್ಲಿಮನು ದೇವನಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದವನೆಂದಾದರೆ, ದೇವನ ಆಪ್ತನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಂದ್ಯನೂ ನೀಚನೂ ಆಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅರಿತು ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅನುಸರಣೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನೇನು ಅಕ್ರಮಿಯೇ? (ಅಲ್ಲಾಹನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ) ದೇವನು ಅಕ್ರಮಿಯಲ್ಲ, ದೇವಾನುಸರಣೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಂದ್ಯತೆ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತೀರೆಂದಾದರೆ 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಎಡವಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದೇ ದಾಖಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಸರಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳ ಸನದಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ನಡೆಯು ವುದಿಲ್ಲ. ದೇವನ ಬಳಿಯ ಕಡತ ಬೇರೆಯೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಆಜ್ಞಾನುಸರಣೆ ಮಾಡುವವರ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವವರ ಯಾದಿ ಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಎಂದು ಹುಡುಕಿರಿ.

ದೇವನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ನೀವದನ್ನು ಓದಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ. ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವೆಂದಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ದೇವನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರವಾದಿ ಏನನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ನೀವೆಂದಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೀರಾ? ದೇವನು ನಿಮಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದನು. ನೀವದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀರಾ? ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ದೇವನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೋ ನೀವು ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತೀರಾ? ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಏನು ಉತ್ತರವಿದೆ. ನೀವು ದೇವಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಯ ಜೀವನದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದಾದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುವುದರ ಸತ್ಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೀವು ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದಾಯಿತು. ನೀವೆಂತಹ ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತುಲ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಫಲಗಳನ್ನೇ ನೀವು ಎದುರಿಸುವಿರಿ.

ಮುಸ್ಲಿಮ್-ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ನಡುವೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ವಿನಾ ಬೇರಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ

ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳು. ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಓದುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮನ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದೇಕೆ ಕರೆಯಬೇಕು? ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬೋಧನೆಗಳೇನು, ಅವರು ದೇವನೆಡೆಗೆ ತಲುಪಲು ತೋರಿದ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು ಎಂದು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಂತೆಯೇ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವಿದ್ದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮನು, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯು ದೇವೇಚ್ಛೆಯ ಬದಲು ದೇಹೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಅವನಂತೆಯೇ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನೂ ದೇವನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಪೇಕ್ಷನೂ ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳ ದಾಸನೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಅರ್ಥಾತ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ? ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯು ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತ ವೆನಿಸಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ದೇವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಧು ವಾದರೂ ಅಸಿಂಧುವಾದರೂ ಸರಿಯೇ. ಮುಸ್ಲಿಮನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೂ ಒಬ್ಬ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಷ್ಟೇ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞನಾಗಿದ್ದು, ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯು ಮಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಯಾಕಿರಬೇಕು? ಅವನ ಪರಿಣಾಮವೂ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಂತೆಯೇ ಯಾಕಾಗಬಾರದು? ಈ ಕುರಿತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಸಂದರ್ಭ

ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳೇ! ನಾನು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಸರ್ವಥಾ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಅದಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಯಾಕೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದೆರಗುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಯಾರನ್ನು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘಕರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅವರು ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ? ದೇವಾನುಸರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾವೇಕೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಪರಾಧೀನತೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದೇವೆ? ಇದರ ಕಾರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಆಲೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನ ಅಂತರ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ನನಗೆ ದೃಢವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ದೇವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ, ನಿರ್ಭಯ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ

ಹಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಖಂಡಿತ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರು. ಏಕೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ನಾವದರ ಜತೆ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳು ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳಂತೆಯೇ ಅದರ ಅನುಸರಣೆ ಯಿಂದ ನಾವು ದೂರ ಓಡುತ್ತೇವೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವರ ಮೇಲೆ ದೇವಶಾಪವಿದೆ. ಲಂಚ ಕೊಡುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರಿಗೆ ನರಕದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇದೆ. ಬಡ್ಡಿ ತಿನ್ನುವ ಮತ್ತು ತಿನ್ನಿಸುವವರನ್ನು ಮಹಾ ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪರನಿಂದೆ ಮಾಡುವುದು ಮೃತ ಸಹೋದರನ ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅಶ್ಲೀಲತೆ, ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಘೋರ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರವೂ ನಾವು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳಂತೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತ್ಯಗಳ ನ್ನೆಸಗುತ್ತೇವೆ. ದೇವಭಯ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು, ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ನಾವು ಸೋಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಬಳಿಕವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದಿರುವುದರ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರಿಯರೇ! ಇಂದಿನ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿರುವೆನೋ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದಲ್ಲ. ನಾನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟವನಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಗಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ತಾನು ಕಳಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅದೆಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯ ವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದಾಗಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ನಿಧಿಯೊಂದು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರ ನಿಮಗೆ ಬಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವಿರಿ.

ಜ್ಞಾನಗಳಿಕೆಯ ಚಿಂತೆ

ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವಂತಹ ಮೊದಲ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೋಧನೆ ಏನು? ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ವಿಧಾನ ಯಾವುದು? ದೇವಾನುಸರಣೆ ಯೆಂದರೇನು? ದೇವಾನುಸರಣೆ(ಇಸ್ಲಾಮ್) ಮತ್ತು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರದ(ಕುಫ್ರ್) ನಡುವೆ ಅಂತರ ಯಾಕಿದೆ? ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸದೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಮುಸ್ಲಿಮ ನಾಗಲಾರ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನೀವು ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ

ಎಂಬುದರ ಪರಿವೆಯೇ ನಿಮಗಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಬಂಧುಗಳೇ! ತಾಯಿಯೂ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಅಳಬೇಕು. ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವತಃ ನೀರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವನು ಅವನಿಗಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಕೂಡ. ನೀರಡಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನ ಮುಂದೆ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಬಾವಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞರಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವೆಂದು ನೀವು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವಗ್ರಂಥ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ನಷ್ಟ ಯಾವುದಿದೆ? ನೀವು ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಮಾಝಿನ ವೇಳೆ ದೇವನೊಂದಿಗೆ ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ನಷ್ಟವೇನಿದೆ? ಯಾವ 'ಕಲಿಮ'(ಪವಿತ್ರ ವಚನ)ವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ನೀವು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದೂ ನೀವು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾವ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ನಷ್ಟ ಬೇರಾವುದಿದೆ. ಹೊಲ ಹೊತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟದ ಬಗೆಗೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸಂಪತ್ತು ನಶಿಸಿ ಹೋದರೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟವೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞರಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗುವ ನಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ನಷ್ಟದ ಅರಿವು ಮೂಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ನೀವೇ ಮುಂದಾಗುವಿರಿ. ಹಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಮುಂದಾದರೆ ದೇವನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ನಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

◆◆◆

ಯೋಚಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಬಾಂಧವರೇ!

ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಅತ್ಯಂತ ಸುದೈವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಯಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ದೈವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅದರ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅಗಣಿತ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅವರು ಓದಿ, ಅರ್ಥೈಸಿ, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ದೇವನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಶಾಸನದಂತೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲು ಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ಅವರನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ನೈಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿತು. ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಅವರು ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಅದು ಅವರನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ನಾಯಕರ ನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕುರ್‌ಆನನ್ನು, ಭೂತ-ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡುವುದು, ಅದರ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಸುವುದು, ಬರೆದು ಕುಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥವರಿಯದೆ ಪಠಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೂ ಅದು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಯಾಚಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಏನಾಗಿರಬೇಕು? ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಎಂತಿರಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಲೇವಾದೇವಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಮಿತ್ರತ್ವ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾವ ಮಾನದಂಡ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು? ದೇವನದಾಸರ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು ಮತ್ತು

ಮಿಥ್ಯ ಯಾವುದು? ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು? ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸಬಾರದು? ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಶತ್ರು ಯಾರು? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೌರವ, ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಲಾಭ ಅಡಕವಾಗಿದೆ? ನಿಂದ್ಯತೆ, ಪರಾಜಯ ಮತ್ತು ಸೋಲು ಯಾವುದರಲ್ಲಿದೆ? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರ್‌ಆನಿನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರು ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು, ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳು, ಬಹುದೇವಾರಾಧಕರು, ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೆಂಬ ಪಿಶಾಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಗಮಿಸುವವರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೋ ಅದೇ ಅವರ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅವರು ಭಾರತ, ಚೀನಾ, ಜಾವಾ, ಫೆಲೆಸ್ತೀನ್, ಸಿರಿಯಾ, ಅಲ್‌ಜೀರಿಯಾ, ಮೊರೊಕ್ಕೋ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸಾದ್ಯಂತ ಒಳಿತಿನ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಒಳಿತನ್ನು ಅದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಅದು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಭೂತ-ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವುದು, ಕೆಮ್ಮು-ಜ್ವರದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವುದು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸುವುದು, ನೌಕರಿಗಳಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ನೀವದರಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಅದೇ ನಿಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮುಖದ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ಅದೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ದೇವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿ ತಲಪಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೂ ತಲಪಿಸುವುದು. ಸಮುದ್ರವಂತೂ ನದಿಯನ್ನೇ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವಾಗ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ನೀರಿನ ಕೇವಲ ಎರಡು ಹನಿಗಳನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಅಲ್ಪತನವಾಗಿದೆ.

ಬಂಧುಗಳೇ! ನಮ್ಮ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ನಯವಂಚನೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಇವರು ಅವನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಅವನನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಔಷಧ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ತಾಯಿತ ಮಾಡಿ ಕತ್ತಿಗೆ ನೇತಾಡಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಕುಡಿದರೆ ಅಂತಹವನನ್ನು ನೀವು ಏನೆನ್ನುವಿರಿ. ಅವನ ಕೃತ್ಯ ನಿಮಗೆ ನಗು ಬರಿಸಲಾರದೇ? ಅವನನ್ನು ನೀವು ಮೂರ್ಖನೆನ್ನಲಾರಿರಾ? ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಮಹಾ ವೈದ್ಯನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಿದ್ಧೌಷದ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹದ ಅನುಪಮ ಉಪಾಧಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಆಹೋರಾತ್ರಿ ಅದೇ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಲಸಿ ಕುಡಿಯುವ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಮದ್ದು ಅರೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಎಂದು ಯಾರೂ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ ಕಡ್ಡಾಯ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರೋಗಿಯಾದಾಗ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು ಕುಳಿತು, ಇದನ್ನು ಓದಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರೋಗ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇನೆನ್ನುವಿರಿ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿದೆ, ಅವನನ್ನು ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ತಾನೇ? ಆದರೆ ಆ ಮಹಾನ್ ರೋಗ ನಿವಾರಕ ನಿಮ್ಮ ರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸು ತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಪಠಣದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಅದು ಹಾನಿಕಾರಕವೆಂದು ಸಾರಿದವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಿಮಗನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ರೋಗ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀವೇಕೆ ನಿಮಗೂ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ನೀವರಿಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂದರೆ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನರಿಯು ವವರಿಂದ ಅದರ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸಲು ನೀವು ಧಾವಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ನಿಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಪತ್ರ ದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಕೆಲವು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಗದೊಡೆಯನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಇಹ-ಪರಗಳ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಫಲಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲು ನೀವು ಚಿಂತಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ!

ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿದುದರ ಪರಿಣಾಮ

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಚಿಸಿದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ರಮವೆಸಗಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯನುಡಿಯುವುದು. ಅಕ್ರಮವೆಸಗುವವರು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಆ ಗ್ರಂಥದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಗೂ ಸಿದ್ಧರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ. ಆದರೆ ಅವರೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಕ್ರಮವನ್ನೂ ಎಸಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಸುವ್ಯಕ್ತವಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿ- ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ದುರದೃಷ್ಟ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ.

طٰهٰ ۚ ﴿١﴾ مَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰٓ ﴿٢﴾

"ನಾವು ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 20:2)

ಕುರ್‌ಆನ್ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸುದೈವದ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ದುರ್ದೈವದ ಮೂಲವಲ್ಲ. ದೇವವಾಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೀನಾಯವಾಗಲು, ಪರಾಧೀನತೆಗೆ ಒಳಪಡಲು, ಕಾಲ್ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಲು, ಒದೆತ ತಿನ್ನಲು ಅಥವಾ ಅವರ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯದ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿ ಇದ್ದು ಇತರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಗ್ಗವಿರಲು, ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಅವರು ಅಟ್ಟಿಸಲ್ಪಡಲು ಸರ್ವಥಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಇಸ್ರಾಈಲ್ ಸಮುದಾಯದ ಪರಿಣಾಮ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತೌರಾತ್ ಮತ್ತು ಇಂಜೀಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಹೀಗೆನ್ನಲಾಗಿತ್ತು:

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟
مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم ۚ

"ಅಕಟಾ! ಅವರು ತೌರಾತ್, ಇಂಜೀಲ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಿನ ವತಿಯಿಂದ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ! ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಆಹಾರವು ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ವರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:66)

ಆದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ದುರ್ಗತಿ ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತು.

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟
يَكْفُرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

"ಕೊನೆಗೆ ನಿಂದೆ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ಅವರನ್ನಾವರಿಸಿದವು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಇದೆಲ್ಲ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದುದರ ಫಲವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರ

ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸಾಗಿದ್ದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತು. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:61)

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಪರಾಧೀನತೆಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸಮುದಾಯ ಗ್ರಂಥದೊಂದಿಗೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದೇ ವಾಸ್ತವ. ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಈ ಅಕ್ರಮವೇ ಕಾರಣ. ಈ ದೇವಕ್ರೋಧದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ಏಕೈಕ ವಿಧಾನ ಆ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗುವುದನ್ನು ತೊರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಅದು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದೂ ಬದಲಾಗಲಾರದು. ನೀವು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ಯಹೂದ್ಯರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ತಿಂದು ನೀವು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ ಸರಿಯೇ.

'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ?

ಬಂಧುಗಳೇ! 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಎಂದರೇನು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವನು. ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾರನು.

ಅದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಹಾಗೂ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ರಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವನು. ತಾನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾರನು. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು, ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮಾನವೀಯ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾವುದು, ಆ ಮೂಲಕ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೇರಲ್ಪಡುವ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು ಮತ್ತು ಯಾವ ಇತಿಮಿತಿಗಳೊಳಗಿದ್ದರೆ ಮಾನವ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿದರೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ವಸ್ತುಶಃ ಅದರಿಂದ ದೂರವುಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

'ಇಸ್ಲಾಮ್' ಎಂದರೇನು?

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ದೇವಾನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ದೇವನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿಸುವುದರ ಹೆಸರೇ ಇಸ್ಲಾಮ್. ದೇವನೆದುರು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದರ ಹೆಸರೇ ಇಸ್ಲಾಮ್. ದೇವನ ಆಧಿ

ಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ಶಿರಬಾಗುವುದರ ಹೆಸರೇ ಇಸ್ಲಾಮ್. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ದೇವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವವನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಇತರರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವವನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ದೇವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ದೇವನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಡಿ ಇಡದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೂ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ವುದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ, ಲೋಕರೂಢಿ ಮತ್ತು ದೇವೇತರರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವನ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ದೇವಪ್ರವಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುವ, ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುವುದೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಬುನಾದಿ ಯಾಗಿರಿಸದ, ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನೇ ಅನುಗಮಿಸುವ ತನ್ನ ತಾತ-ಮುತ್ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ, ಲೋಕರೂಢಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ, ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನೇ ಗುರುತಿಸದವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರವೂ-ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ತಾತ-ಮುತ್ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಥವಾ ಲೋಕರೂಢಿ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ತನ್ನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮನ ಕರ್ತವ್ಯ

ನೀವು "ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್ ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್" ಎಂಬ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಸನ ಮಾತ್ರ ಅಂತಿಮ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾದುದು ಮಾತ್ರವೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುತ್ತಲೇ ದೇವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನನ್ನ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಇದು ಲೋಕರೂಢಿ, ಇದು ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಇದು ಇಂತಿಂತಹ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನಿಸಿಕೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ನಿಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವವಾಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ನೀವು ಅನುಸರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬೇಕು. ಅದು ಯಾರ ಮಾತು ಅಥವಾ ಯಾರ ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಲೋಕರೂಢಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಾತು-ಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಕುರುಡನಿಗೆ ತಾನು ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಮೂಗಿಲ್ಲದವನು ತಾನು ಮೂಗಿರುವವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಗೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ, ಲೋಕರೂಢಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರ ಮಾತು-ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ತಾನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಇರಲು ಬಯಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲಾರರು. ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಅನುಸರಿಸುವ ಮತ್ತು ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದಾದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇರೆಯೊಳಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವವಾಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಸತ್ಯದ ಮಾನದಂಡವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇರೆಯೊಳಗಿರುವವನೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಲೇ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಹೊರಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರವೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದಾದರೆ ಅವನು ತನಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೂ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದರ್ಥ.

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡದವರೇ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:44)

◆◆◆

ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಬಂಧುಗಳೇ!

ಮನುಷ್ಯನು ಪವಿತ್ರ ವಚನವೊಂದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವರ್ತುಲದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ವಚನವೇನಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿರುವುದು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಪದಗಳು.

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

"ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್ ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್." ಈ ಪದಗಳನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಲೇ ಮಾನವ ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೋ ತಲಪಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಅವನು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ, ಈಗವನು ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮೊದಲು ಅಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ, ಈಗ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ದೇವಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದ, ಈಗ ದೇವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಾಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ವಚನದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೆ, ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸದವರು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು ಮಗ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ತಂದೆ, ಮಗನ ಸಂಬಂಧ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಪಾಲು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತೆ ಮತ್ತು ಸೋದರಿಯರೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪರ್ದಾ* ಪಾಲಿಸುವರು. ವಚನ ಪಠಿಸಿರುವ ಪರಕೀಯನೊಬ್ಬ ಆ ಮನೆಯ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ವರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಸಂತಾನ ಆ ಮನೆಯ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆದರೆ ವಚನ

* ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಾದ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಯಾದ ಸೋದರನೊಂದಿಗೆ ಸೋದರಿ ಪರ್ದಾ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಶರೀಅತ್ ಆದೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಂಕುರಿಸುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಂತಹ ಸೋದರ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲೂ ವಸ್ತುತಃ ಇಷ್ಟಪಡಲಾರರು.

ಪಠಿಸದ ಮಾತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಮಗನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಕೀಯನಾಗಿ ಬಿಡುವನು. ಅರ್ಥಾತ್ ಈ ವಚನ ಪರಕೀಯರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನವರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಚನ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದುದೆಂದರೆ ಒಡಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ಸಂಬಂಧವೂ ಅದನ್ನು ಮೀರಲಾರದು.

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಂತರವೇಕೆ?

ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಆಗುವ ಈ ಮಹಾ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ, ಆ ವಚನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೂ ಏನು? ಕೆಲವು ಪದಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಲಾಮ್, ಅಲಿಫ್, ಹಾ, ಮೀಮ್, ವಾವ್, ಸೀನ್ ಹಾಗೂ ಅರಬಿ ವರ್ಣಾಕ್ಷರದ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಅದರಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಯಾವ ಮಾಯೆ? ಕೇವಲ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿಗಳ ಅಂತರ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಸೋದರರೇ! ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಕೇವಲ ಬಾಯ್ತೆರೆದು, ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕರಾದ ಬಹುದೇವಾರಾಧಕರು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ ನಿಜ. ಕೇವಲ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪರ್ವತವು ಕಂಪಿಸುವುದು, ಭೂಮಿ ಹೋಳಾಗುವುದು, ಚಿಲುಮೆ ಪುಟಿದೇಳುವುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ. ಆ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಪ್ರಭಾವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಅದು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಲೇ ಮಾಯಾಜಾಲದ ಕವಾಟ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಶಬ್ದದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭಾವ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮನದಂತರಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆ ಬದಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಬರೇ ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾದೀತು?

ಇದನ್ನು ಸರಳವಾದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಚಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ. ನೀವು ನಾಲಗೆಯಿಂದ "ಹೊದಿಕೆ, ಹೊದಿಕೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿದರೆ ಚಳಿ ದೂರವಾಗಲಾರದು. ನೀವು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾರಿ 'ಹೊದಿಕೆ' ಎಂಬ ಜಪ ಮಾಡಿದರೂ ಸರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಳಿ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ದಾಹವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ತನಕ 'ನೀರು, ನೀರು' ಎಂದು ಎಷ್ಟು

ಕಿರುಚಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ನೀರಡಿಕೆ ತಣಿಯಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಒಡಲಿನ ದಾಹದ ಕಿಚ್ಚು ಆರುವುದು. ನಿಮಗೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಬಾಧಿಸಿತೆಂದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನೀವು "ಕಷಾಯ, ಕಷಾಯ" ಎಂಬ ಜಪ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಾರದು. ಕಷಾಯ ಮಾಡಿ ಕುಡಿದರೆ ಜ್ವರ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಅಶುದ್ಧದಿಂದ ಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು, ಶಪಿತಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಿಯಕರ ಮತ್ತು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಪಾಟು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಆ ವಚನದ ಅರ್ಥವರಿಯಬೇಕು, ಅನಂತರ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮನದಂತರಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಅರ್ಥವರಿತು ಆ ವಚನವನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದಾಗ ತಾನು ದೇವನ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಮುಂದೆ ಯಾವುದರ ಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಾನು ಯಾವ ಮಹತ್ತರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುವೆನು ಎಂಬುದರ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ ನಿಮಗಿರಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅದು ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಆ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವುದೂ ನಿಮ್ಮ ಹೃನ್ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಬಾರದು. ಈ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದೆಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯ, ಈ ವಚನ ಮಾತ್ರವೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ನೀವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೂ ಈ ವಚನವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವಚನದ ಉದ್ಘೋಷ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಂತೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ವಚನಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವುದರಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಮೂಲಕವೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅಂತರ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ.

ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಅರ್ಥವೇನು?

ಬನ್ನಿ! ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಅರ್ಥವೇನು, ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದರ ಉದ್ಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

'ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧ್ಯನಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬುದು ಆ ವಚನದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ವಚನದಲ್ಲಿರುವ 'ಇಲಾಹ್' (ಆರಾಧ್ಯ) ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ 'ದೇವ' ಎಂದಾಗಿದೆ. ದೇವನೆಂದರೆ ಒಡೆಯ,

ಆಜ್ಞಾಧೀಶ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪಾಲಕ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ಹಾಗೂ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್...' ಎಂದು ನೀವು ಪಠಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಈ ಲೋಕ, ದೇವನ ವಿನಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಲೋಕದೊಡೆಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಏಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಹೊರತು ಬೇರಾರಿಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಘೋಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆ ವಚನದ ಉಚ್ಚಾರದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ಘೋಷಣೆ ಎಂದರೆ ಆ ಒಬ್ಬ ದೇವನೇ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವ ಮತ್ತು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ಅನ್ನದಾತ. ಜೀವನ ಮರಣಗಳು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಆರಾಮ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಅವನೇ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ದಯಪಾಲಿಸು ವವನು ಮತ್ತು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಆತನೇ. ಅವನನ್ನೇ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನಿಂದಲೇ ಯಾಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಶಿರಬಾಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಹೊರತು ನಾವು ಬೇರೆ ಯಾರ ದಾಸರೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಒಡೆಯರಾಗಲಿ, ಆಜ್ಞಾಧೀಶರಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲುಗಳು, ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೋಮ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಣಕಣವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಿರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುವವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ನೀವೇ ಏಕೆ ಲೋಕದ-ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿರುಚಿ ಮುರುಚಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಥವಾ ಕೃತಕ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಲೋಕದ ಆರಕ್ಷಕರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇವನ ಆರಕ್ಷಕರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೋಕದ ಪೊಲೀಸರು ಲಂಚ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇವನ ಪೊಲೀಸರು ಲಂಚ ತಿನ್ನಲಾರರು. ಲೋಕದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸುಳ್ಳಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಆಡಳಿತಾರೂಢರು ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಲೋಕಾಡಳಿತವನ್ನು

ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನೆಂದೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವನು ವಿಧಿಸುವ ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು ಮಹಾ ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲಗೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಬಾಯಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬರಲಾರದು.

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಅನುಸರಿಸುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನೀವು 'ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ- ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವನು ತನ್ನ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ನೇಮಿಸಿದ ಪ್ರವಾದಿ, ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರೇ(ಸ) ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ದೇವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಮತ್ತು ಪಾಲಕನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡ ನಂತರ ಆ ಪ್ರಭುವಿನ ಬೋಧನೆ ಏನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಅವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದರಿಂದ ಅವನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ? ಯಾವ ನಿಯಮಗಳ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ? ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರನ್ನು(ಸ) ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ಅವರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ದೇವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಜೀವನ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತೋರಿಸಿದ ಸಂಹಿತೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಕರಾರು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕರಾರಿನ ನಂತರ ನೀವು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಂದ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕದ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸತೊಡಗಿದರೆ ನಿಮಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸುಳ್ಳರು ಮತ್ತು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ ವರ್ಯರು(ಸ) ತಂದ ಸಂಹಿತೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನೇ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕವೇ ನೀವು ಇಸ್ಲಾಮಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ನೀವು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸೋದರರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ನಿಮಿತ್ತವೇ ನೀವು ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿವಾಹ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ ರಾಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀವು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ನಿಮಗೆ 'ಝಕಾತ್'

ಕೊಡಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ-ಮಾನ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಹೊರತಾಗಿ ನೀವು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಭಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ದ್ರೋಹ ಯಾವುದಿದೆ?

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

"ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್" ಎಂಬ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಅದನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತೀರೆಂದಾದರೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ನೀವು ದೇವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ. ದೇವನ ಪೊಲೀಸರು, ಸೇನೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಥವಾ ಜೈಲು ಎಲ್ಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿಯಬಹುದು. ಸರಕಾರವಾದರೋ ಪೊಲೀಸ್, ಸೇನೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಜೈಲನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಅವನು "ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್ ಮುಹಮ್ಮದರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್"ದ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದೇ ನಾನು ಹೇಳುವೆ. ಅವನು ತನಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೇವನಿಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಸಮಸ್ತ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೂ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ನಂತರದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು

ಸಹೋದರರೇ! ಮಿತ್ರರೇ! ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಈಗಷ್ಟೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರದ ಕಡೆಗೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಒಡೆಯ ಎಂದು ನೀವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದರರ್ಥ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ, ಅದು ದೇವನ ಸೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈ, ಕಾಲು, ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಹದ ಯಾವ ಅವಯವಗಳೂ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ. ನೀವು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವ ಈ ಭೂಮಿ, ನೀವು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಜಾನುವಾರುಗಳು, ನೀವು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸೊತ್ತುವಿತ್ತಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೂ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ದೇವನ ಸೊತ್ತಾಗಿದೆ. ದೇವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಈ ಪ್ರಾಣ ನನ್ನದು, ದೇಹ ನನ್ನದು, ಸಂಪತ್ತು ನನ್ನದು, ಅದು ನನ್ನದು, ಇದು ನನ್ನದು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗೆಲ್ಲಿದೆ? ಇನ್ನೊರ್ವನನ್ನು ಮಾಲಕನೆಂದ ಬಳಿಕ ಈ ವಸ್ತು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ದೇವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಾದರೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಾಲಕನು ದೇವನಾ ಗಿದ್ದು ಅವನು ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಮಾನತ್ತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಉಪಯೋಗವೂ ಅವನಿಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಅವನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವುದು ವಂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಅವನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೂಲಕ ನೋಡುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲೂ ನೀವು ದೇವನ ಅಭೀಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ದೇವನು ಅವರನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ನೀವು ಅಕ್ರಮಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸುವವನನ್ನು ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕನೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಅಂತೆಯೇ ದೇವನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ದೇವೇತರರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕತನದ ಆರೋಪ ನಿಮಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವಾಗ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸುವುದಾದರೆ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಯುವುದಾದರೆ ಮುರಿಯಲಿ, ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ತಗಲುವುದಾದರೆ ತಗಲಲಿ, ಸೊತ್ತುವಿತ್ತ ನಾಶವಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಆಗಲಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೇಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು? ಸೊತ್ತಿನ ಮಾಲಕನೇ ಅದರ ನಷ್ಟವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಪರಮಾಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ದೇವನಿಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುದರಿಂದ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೇ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿರದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಡೆಯನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದೂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತನವಾಗಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರವಲ್ಲ

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನು ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೀವು ಒಡೆಯನಿಗಾಗಲಿ, ಇತರರಿಗಾಗಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೆ, ಸೇವೆಗೈದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹತ್ತಾದುದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ಉಪಕಾರವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ದೇವನ ಮೇಲೆ

ನಿಮಗಿದ್ದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀವು ಈಡೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದಷ್ಟೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುವಂತಹುದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಅದನ್ನು ಜನರು ಕೊಂಡಾಡಬೇಕು, ಅದರ ಮಹಾನತೆ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಹುದಾವುದೂ ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನೆನಪಿಡಿ, ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಒಡೆಯನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಖಂಡಿತ ಬೀಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ವಿನಮ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವುದರಿಂದ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಪ್ರಶಂಸಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆಯಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವನು ದೇವನ ಬಳಿ ಸತ್ಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಲಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲೇ ಬೇಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗದು ಇಲ್ಲೇ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವನಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗುವ ರೀತಿ

ಬಂಧುಗಳೇ! ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ ಮಹಾ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ತನ್ನ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಅವನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆದು, ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಂತಹ ನಿಸ್ಸೀಮವಾದ ಮಹಾನತೆ! ಎಂತಹ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರುಣ್ಯ!

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸಾರುತ್ತದೆ,

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಂದ ಅವರ ತನು-ಧನಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬದಲಿಗೆ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ." (9:111)

ಇದು ಒಡೆಯನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿ. ಇನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಿ. ನೀವಾದರೋ ಒಡೆಯನು ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡಿದ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೂ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಬೆಲೆಗಾಗಿ. ಒಡೆಯನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಅನ್ನದಾತರೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ನೀವವರ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತೀರಿ. ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಮಸ್ತಿಷ್ಕ, ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಅನೀತಿ ಯಾವುದಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಪುನಃ ಮಾರುವುದು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ನೈತಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಮೋಸ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇವನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ?

◆◆◆

ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರೇ!

ಕಳೆದ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದರ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಚನವೇ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಚನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಅದರಂತೆ ರೂಪಿಸುವ ತನಕ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲಾರ.

ಅಲ್ಲಾಹನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಚನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾನೆ:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ
فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ
فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۚ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು 'ಪವಿತ್ರ ವಚನ'ವನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅದರ ಉಪಮೆ ಹೀಗಿದೆ: ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಮರ. ಅದರ ಬೇರುಗಳು ನೆಲದೊಳಗೆ ಆಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಾಟಿವೆ. ಗೆಲ್ಲುಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿವೆ. ಅದು ಸದಾಕಾಲವೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಜನರು

ಇವುಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 'ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ'ದ ಉಪಮೆ- ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮರದಂತಿದೆ. ಅದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ವಚನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಭದ್ರತೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ದಾರಿಗೆಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 14:24-27)

ಅರ್ಥಾತ್- ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಉಪಮೆಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುಗಳು ಹರಡಿರುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಿತ್ಯ ಫಲಭರಿತ ವಾಗಿರುವ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಮರದಂತಿದೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ ಅರ್ಥಾತ್ ಕೆಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯ ವಚನಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಟ್ಟ ಜಾತಿಯ ಗಿಡದಂತಿದೆ. ಅದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಪದರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಬೇರುಗಳು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದೊಂದು ಅನುಪಮವಾದ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎರಡೂ ವಿಧದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ. ಮಾವಿನ ಮರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದೆಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ! ಅದು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದೆ! ಅದರ ಗೆಲ್ಲುಗಳೆಷ್ಟು ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ! ಅದು ಎಷ್ಟು ರಸವತ್ತಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ! ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಬೀಜ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಆ ಅರ್ಹತೆ ಎಷ್ಟು ದಿಟವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಯಸಿದಾಗ ನೆಲ, ನೀರು, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲು, ರಾತ್ರಿಯ ತಂಪು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅದರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದವು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅದು ಹೆಮ್ಮರ ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸವಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅದು ತನಗೆ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅರ್ಹತೆಯಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾದದ್ದೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಹಾಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೆಲ, ಜಲ ಮತ್ತು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದೇ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಮರಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಹತೆಯಾದರೂ ಏನು? ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವೂ ಕಿತ್ತೆಸೆಯ ಬಹುದಾದ ದುರ್ಬಲ ಬೇರು. ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬಾಡಿ ಹೋಗಬಹುದಾದಷ್ಟು ಕ್ಷೀಣ. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕೈಗೆ ಮುಳ್ಳು

ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸವಿದರೆ ಅದರ ಕಹಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಹಾಳು. ದಿನಂಪ್ರತಿ ಇಂತಹ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತವೆಂದು ದೇವನೇ ಬಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಈ ದುಃಸ್ಥಿತಿ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಮರದಂತಹ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಮರ ಲಭ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನೆಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬೇಸತ್ತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಇಂತಹ ಮುಳ್ಳು ಕಂಟಿಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಜಲವೂ ಒಂದಿನಿತು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಅದರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿ ಅದರ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಅದಕ್ಕೆ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಈ ಪೈಶಾಚಿಕ ಗಿಡಗಳು ಮುಳ್ಳಿನಿಂದಾವೃತವಾಗಿ, ಕಹಿಯಾಗಿ, ವಿಷಯುಕ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಇಂತಹ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಅಲ್ಪ ಜೀವನಾವಧಿಯೇ ಬಹಳವಾಯಿತು.

ಈ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ.

ಪವಿತ್ರ ವಚನವೆಂದರೇನು?

ಪವಿತ್ರ ವಚನವೆಂದರೇನು? ಅದೊಂದು ಸತ್ಯ ನುಡಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸತ್ಯ ನುಡಿ ಬೇರಾವುದೂ ಇರಲಾರದು. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಏಕೈಕ ದೇವ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿಗಳ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯರು, ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಈ ಮರಗಳು, ಈ ಶಿಲೆಗಳು, ಈ ಮರಳ ರಾಶಿ, ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ನದಿಗಳು, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ದೆಸೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಪೈಕಿ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಯಾವುದಿದೆ? ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುಳಿದಿರುವುದು ಯಾವುದಿದೆ? ಯಾವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಮಹಾನ್ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲೇ ಅದು ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಅದರ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಧೀಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. "ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರಾರಿಗೂ ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಾಗ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯ, ನಾವೂ ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅವನ ಮುಂದೆ ಶಿರ ಬಾಗುವಾಗ ನಿಸರ್ಗದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಶಿರಬಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಅವನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನೀವು ಅವನ ಆದೇಶ

ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನಿಮಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ದೇವನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ನೀವು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿರಲಾರಿರಿ. ನಿಸರ್ಗದ ಅಸಂಖ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಜಾಲಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಜತೆಗಿರುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದಾದಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಕಣಕಣವೂ ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇರಿಸುವಾಗ ನೀವು ಅಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನಾದ ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರೆ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಿಮಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತ ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಲೋಕದಿಂದ ಪರಲೋಕದ ತನಕ ಅಂತಹವರು ಉನ್ನತಿಗೆ ಏರುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವರು ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಲಾರರು. ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಹನು, ಈ ವಚನವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ, ಕೊಂಬೆ-ರೆಂಬೆಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ದೇವಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವೆಂದರೇನು?

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿ. ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವೆಂದರೆ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ದೇವನಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ ದೇವರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ನಿರಾಧಾರ ಮಾತು ಬೇರೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಯಾವ ವಸ್ತು ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾಸ್ತಿಕ ದೇವನಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನೀನು ಸುಳ್ಳುಗಾರ. ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ದೇವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದೇವನೇ ನಿನಗೆ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ನಿನಗೆ ಈ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನದಾತರು ಇತರರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಮಾಲಕರು ಇತರರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇತರರೂ ಸುದೈವ-ದುರ್ದೈವಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲಾಭ-ನಷ್ಟ ಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತರರಲ್ಲೂ ಇದೆ, ಇತರರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸು ತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಯಪಡಲು ಮತ್ತು ಭರವಸೆ ಇರಿಸಲು ಅರ್ಹರಾದವರು ಇತರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತರರ ಆದೇಶಗಳೂ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ದೇವೇತರರ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳೂ ಪಾಲನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕು ತ್ತರವಾಗಿ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಅವನು ಮಹಾ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೆನ್ನುತ್ತವೆ. ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದೆನ್ನುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ

ವಚನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವನು ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕರುಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಂತಹವರಿಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಪೋಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಸರ್ಗದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಪಮೆ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವುದು.

ಫಲಿತಾಂಶದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಇವೆರಡರ ಪ್ರತಿಫಲದಲ್ಲೂ ಇಂತಹುದೇ ಅಂತರವಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ವಚನವು ವೃದ್ಧಿಸಿದಾಗ ಅದರಿಂದ ಸುಮಧುರವಾದ, ಫಲಪ್ರದವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಲಭಿಸುವುದು. ಅದರಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುವುದು, ಒಳಿತು, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಜಯ ಲಭಿಸುವುದು. ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವರು. ಆದರೆ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನದ ಪೋಷಣೆ ಯಾದಷ್ಟೇ ಅದರಿಂದ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದಾವೃತವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳು ಹೊರ ಬರುವುದು. ಕಹಿ ಫಲಗಳಷ್ಟೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು. ಅದರ ನರನಾಡಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಿಷವೇ ತುಂಬಿರುವುದು.

ನೀವೇ ನೋಡಿ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧ, ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ, ನಾಸ್ತಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜನವಾಸ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿಷಾನಿಲ ತಯಾರಿಸ ಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸುವ ತವಕದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಬಲ ಜನಾಂಗಗಳು ದುರ್ಬಲರನ್ನು ತನ್ನ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವನ ಪಾಲಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ. ದುರ್ಬಲರನ್ನು ಸೇನೆ, ಪೊಲೀಸು, ಸೆರೆಮನೆ ಮತ್ತು ನೇಣುಗಂಬದ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತೆಪ್ಪಗಿರಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಆ ಜನಾಂಗಗಳ ಆಂತರಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ-ಅವರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಪಿಶಾಚಿಯೂ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮಾಡದಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾನವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಆಡಂಬರದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾಯಂದಿರು ಸ್ವಕರಗಳಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪತಿಯಂದಿರು ಇತರರ ಪತ್ನಿಯರು ತಮ್ಮ ತೆವಲ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಬರಲೆಂದು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಇತರರ ತೆವಲ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಗ್ನರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಜಾನುವಾರುಗಳಂತೆ ಪರಸ್ಪರರ ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ

ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಕರು ದುರ್ಬಲರಿಂದ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನದ ಗಿಡ ಎಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಫಲಗಳು ಕಹಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಎರಡೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ,

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۟

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ವಚನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಭದ್ರತೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ದಾರಿಗೆಡಿಸುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 14:27)

ಅರ್ಥಾತ್ ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ಥಿರ ವಚನದ ಮೂಲಕ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ನೆಲೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವ ಅಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿಗೆಡಿಸುವನು. ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಫಲ ನೀಡುವಂತಹ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡಲಾರರು.

ವಚನ ಪಠಿಸುವವರು ನಿಂದ್ಯರೇಕೆ?

ಬಂಧುಗಳೇ! ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಿ. ನಾವೂ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವವರು. ಆದರೆ ನಾವೇಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಾದರೋ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ? ಎಂದು ನೀವು ಖಂಡಿತಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು, ಆದರೆ ಒಂದು ಶರತ್ತಿದೆ. ಆ ಉತ್ತರದಿಂದ ನೀವು ಕುಪಿತರಾಗುವ ಬದಲು, "ಈ ಉತ್ತರ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ" ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಕೇಳಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ನಂಬಿಯೂ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತೇ ತಪ್ಪು. ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವುದೆಂದರೆ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುವುದೆಂದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದೆಂದರೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿರಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನೀವು ಮಾಡಬಾರದು.

ಬಂಧುಗಳೇ! ದೇವನಾಣೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆ ಹೀಗಿದೆಯೇ? ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಹು ದೇವಾರಾಧನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಪವಿತ್ರ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನೂರಾರು ವಿಚಾರಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರಡಿಲ್ಲವೇ? ಮುಸ್ಲಿಮರ ಶಿರಗಳು ದೇವೇತರರ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅನ್ಯರನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ದೇವನ ಕಾನೂನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರ ಶಾಸನವನ್ನು ಸಸಂತೋಷ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಇತರರ ಸಹಾಯದ ಭರವಸೆ ಇರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಇತರರನ್ನು ಅನ್ನದಾತರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ ರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, "ನಾವು ಶರೀಅತ್ ನಿಯಮವನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ, ರೀತಿ-ರಿವಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಂಬುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವನ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹೆದರುವ ಮತ್ತು ದೇವ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳ ಒಲವು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ, ಆದರೆ ದೇವನ ಒಲವು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಆಡಳಿತವೆಂದು ನಂಬುವ, ದೇವನ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹುದೊಂದು ಇದೆಯೋ ಎಂಬ ನೆನಪಾದರೂ ಇಲ್ಲದವರಿಲ್ಲವೇ? ನಿಜ ಹೇಳಿ! ಇದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ? ಸತ್ಯವೆಂದಾದರೆ "ನಾವು ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ"ವೆಂದು ಯಾವ ಮುಖ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹೃದಯದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಆಗಲೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಮತ್ತು ಆಗಸದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಹರಡಿರುವ ವೃಕ್ಷ ಹುಟ್ಟದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು, "ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳಿರುವುದು ಸುಳ್ಳು, ಅದೊಂದು ಮಿಥ್ಯ ವಾಗ್ದಾನ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. (ಅಲ್ಲಾಹನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.)

ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನ ಪಠಿಸುವವರು ಪುರೋಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಹಾಗೆಯೇ ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವವರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪೈಶಾಚಿಕ ವಚನವನ್ನು ನಂಬುವವರು ಹಿಂದೆಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಧಿಕ್ಯ, ಐಶಾರಾಮದ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನೀವು ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಅವರು ಭೋಗವಿಲಾಸದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಅವರನ್ನು ಎಂದೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವನ ನಿಯಮಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಿಂದಾಗಿ

ಅವರ ಮನೆಗಳು ನರಕಸದೃಶವಾಗಿವೆ. ಯುರೋಪ್ ಅಮೇರಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ! ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನಗಳು ಹೇಗೆ ವೃದ್ಧಿಸಿವೆ! ಸಂತಾನಹರಣ ಹೇಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ! ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಪೈಶಾಚಿಕ ರೋಗಗಳು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆ. ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಭಿನ್ನ ವರ್ಗಗಳು ಕಚ್ಚಾಡುತ್ತಿವೆ. ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಜನರು ದೂರದಿಂದ ಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣುವ ಬೃಹತ್ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಂಕಷ್ಟದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ನೀವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೆನ್ನುತ್ತೀರಾ? ನೀವು ಇಂತಹುದೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಬಂಧುಗಳೇ! ದೇವವಾಣಿ ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದೆಂದು ನೆನಪಿಡಿ. ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ವಿನಾ ಬೇರಾವ ವಚನದ ಮೂಲಕವೂ ಮಾನವ, ಲೋಕದ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಜಯ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ನೀವು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದು ನಿಮಗೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಸಿಗಲಾರದು.

◆◆◆

ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರೇ!

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎರಡು ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ನಾನು ಈ ವಚನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದರಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ

ಮಾನವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಉದ್ದೇಶರಹಿತ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದೇಕೆ? ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ! ನೀರು ಕುಡಿದ ನಂತರವೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದೇ ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. ನೀವು ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಮಾಡದಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ನೀವು ಹೇಳುವಿರಿ. ರೋಗದ ವೇಳೆ ನೀವು ಔಷಧಿ ಸೇವಿಸುವುದೇಕೆ? ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ! ಔಷಧಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೂ ರೋಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಔಷಧಿ ಕುಡಿಯುವುದು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರಿ. ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಭೂಮಿಯಿಂದ ಧಾನ್ಯ, ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಲೆಂದು! ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ ಬಳಿಕವೂ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತು ನೀರು ಹಾಯಿಸಿ ತ್ರಾಸಪಡುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧಿತವಾದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧಿತವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ.

ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶ

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಒಂದೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ನೀವು ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನೇಕೆ ಪಠಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಈ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದೇ ಉತ್ತರಿಸುವಿರಿ. ಹಾಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಿರುವ ಎರಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವೇ? ಅಥವಾ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಿರುವ ಒಂದು ತಲೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಎರಡು ತಲೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರ್ಥವೇ? ಅದರ ಅರ್ಥ ಹಾಗಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರಿ. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದರೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಏರ್ಪಡಬೇಕು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ ಪರಾಜಿತನಾಗುವನು. ಮುಸ್ಲಿಮನು ದೇವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವನು ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಯಾಗುವನು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರಿ.

ಪರಲೋಕದ ಜಯಾಪಜಯ

ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವೆ. ಆದರೆ ಪರಲೋಕವೆಂದರೇನು? ಪರಲೋಕದ ಜಯಾಪಜಯಗಳೆಂದರೇನು? ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ನಾನು ಮುಂದುವರಿಯಲಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. "ಇಹಲೋಕವು ಪರಲೋಕದ ಹೊಲವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕವೆಂಬುದು ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನವಲ್ಲ. ಅವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಸರಣಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆರಂಭ ಇಹಲೋಕವಾದರೆ ಕೊನೆ ಪರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ ಹೊಲ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯ ನಡುವೆ ಇರುವಂತಹ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ನೀವು ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ಬೀಜಾಂಕುರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತದನಂತರ ಸಿದ್ಧ ವಾಗುವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ವರ್ಷವಿಡೀ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತು ತಿನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಗೋಧಿ ನೆಟ್ಟರೆ ಗೋಧಿಯೇ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆ ಅದೇ ಬೆಳೆಯು ವುದು, ಏನನ್ನೂ ನೆಡದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೂ ಬೆಳೆಯಲಾರದು. ಹೊಲ ಉಳುವ, ಬಿತ್ತನೆ ನಡೆಸುವ, ನೀರು ಹರಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಾವಲು ನಡೆಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಗಿರ ಬಹುದಾದ ಪ್ರಮಾದಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ.

ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಹಲೋಕ ಒಂದು ಹೊಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಲದ ಬಳಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬೆಳೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನ ತನಕ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಎಂತಹ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಮರಣೋತ್ತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು. ಆ ಬೆಳೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಅವನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವನು. ಒಬ್ಬನು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಇಹಲೋಕದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳ ನೀರು ಹಾಯಿಸಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾವಲು ನಡೆಸಿದ್ದರೆ ಪರಲೋಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲವನ್ನು ಸಸ್ಯಶ್ಯಾಮಲ ತೋಟದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಆ ಎರಡನೆಯ ಹಂತದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನೂ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅವನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ತೋಟದ ಫಲಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವನು. ಅದರ ಹೆಸರೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಯಾಗುವುದರ ಅರ್ಥ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳನ್ನೂ ಕಹಿಫಲಗಳ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಬಿತ್ತುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪರಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ಫಲಗಳ ಬೆಳೆಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ತನ್ನ ಈ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಪುನಃ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅವನಿಗಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಲೋಕದ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಅವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಬೆಳೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವನು ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಅವನು ಮಲಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಕಹಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯುಕ್ತ ಫಲಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿ ತಿನ್ನ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯ ಹೊಂದುವುದರ ಅರ್ಥ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ.

ನಾನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಪರಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಯಾಪಜಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಇಹಲೋಕದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಸರಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂತರವೇಕೆ?

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿದರೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಅಂತಿಮ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಉಂಟಾಗುವುದು ವಿನಾ ಕಾರಣವಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತಿಮ ಗತಿಯಲ್ಲಾಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆರಂಭದಲ್ಲಾಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ಅಂತರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗೆದುರಾಗುವ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಮುಕ್ತ ನಾಗುವುದು ಎಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರರು.

ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ದುರಸ್ತಿ

ಈಗ ಪುನಃ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮನ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ನೀವು ಈ ಮೊದಲು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. "ಪವಿತ್ರ ವಚನದ ಉದ್ದೇಶ ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಪರಲೋಕದ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು" ಎಂದು ನೀವೀಗ ಹೇಳುವಿರಿ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಫಲ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಈ ವಚನ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಆ ವಚನವನ್ನೇ ನಂಬದೇ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯ ವಿಧಾನವೇ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಫಲ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಆ ವಚನವನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಜ್ಞಾನ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸ ದವನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕರ್ಮವೂ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ "ಹಾಗೆ ಆ ವಚನವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ"ವೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೇ ನಿಲುಕುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವನ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮ, ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ದೇವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೋಟಗಾರಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಅವನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳನ್ನೇ ನೆಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಫಲಭರಿತವಾದ ತೊನೆದಾಡುವ ತೋಟ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತು? ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮಾಡದಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿರರ್ಥಕ. ಔಷಧಿ ಕುಡಿದ ನಂತರವೂ ರೋಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಆ ಔಷಧಿ, ಔಷಧಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಪವಿತ್ರ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸಿದ ನಂತರವೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು

ಕರ್ಮ, ಅದನ್ನು ಪಠಿಸದವನಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಆ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ನಿರರ್ಥಕ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಪವಿತ್ರ ವಚನ ಏನನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ?

ಹಾಗಾದರೆ ಪವಿತ್ರ ವಚನವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಲಿಸುವಂತಹ ಆ ಜ್ಞಾನ ಯಾವುದು? ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

1. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ವಚನದಿಂದ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಮತ್ತಾರ ದಾಸರೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣ ನೀವು ಯಾರ ದಾಸರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅವನಿಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡೆದ್ದಂತಾಗುವುದು.

2. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಅನುಸರಣೆ

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಎಂಬುದು ಈ ವಚನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯು ಲೋಕದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯುಕ್ತ ಫಲಗಳ ಬದಲು ಸವಿಯಾದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಾವೃತವಾದ ತೋಟ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳು ದೊರೆಯುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ನೀವು ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳನ್ನೇ ನೆಡುವಿರಿ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ಅದನ್ನೇ ಪಡೆಯುವಿರಿ.

ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕರ್ಮ

ಈ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ನಂತರ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮವೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮರಣ ನಿಶ್ಚಿತ, ಮರಣಾನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಜೀವನವೂ ಇದೆ. ಆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಐಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಫಲಗಳ ಆಸರೆಯಲ್ಲೇ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬೇಸಾಯ

ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುವಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಬೇಸಾಯದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ ನೀವು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸರ್ವಥಾ ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇದನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಒಬ್ಬನು ನಾನು ದೇವನನ್ನು ಒಡೆಯನೆಂದೂ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಸಂದೇಶವಾಹಕರೆಂದೂ ಪರಲೋಕವಿದೆಯೆಂದೂ ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಕರ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಚರ್ಯೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡದಿರುವುದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಇರುವಂತೆ ಪರಲೋಕದ ಫಲವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸದೇ ಇರುವುದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಅವನೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿರಲಾರ. ಯಾರೂ ಬೇಕಂತಲೇ ತನಗಾಗಿ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ನೆಡುತ್ತಿರುವ ಬೀಜಗಳಿಂದ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳು ಹೊರಬರಲಿವೆ ಮತ್ತು ಅದು ತನಗೇ ಬಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದವನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ನೀವು ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸುಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಗು ಬೆಂಕಿಗೂ ಕೈ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

❖ ❖ ❖